

MANIFEST VERD i BLANC

DELHI 2 D' OCTUBRE 2019 - GINEBRA 20 DE SETEMBRE 2020

JAI JAGAT 2020

SIGUES EL CANVI QUE VOLS VEURE EN EL MÓN

I. DUES CRISIS PLANETÀRIES: CANVI CLIMÀTIC I VIOLÈNCIA	pag. 4
II. AFERRANT-NOS A LA SOSTENABILITAT I EQUITAT PER ACONSEGUIR LA PAU	pag. 4
SOSTENIBILITAT	pag. 5
EQUITAT ECONÒMICA	pag. 5
TREBALLAR PER LA PAU MITJANÇANT LA NOVIOLÈNCIA	pag. 6
III. JAI JAGAT: VISIÓ I VALORS – NOVIOLÈNCIA	pag. 6
IV. MANTENIR UN COMPROMÍS PER AL CANVI: CANVIAR EL SISTEMA DE VALORS	pag. 7
1. Compromís per a un canvi personal	pag. 8
2. Compromís per a protegir la funció nodridora de la Terra	pag. 8
3. Compromís per a una acció social no violenta	pag. 8
4. Compromís per a la noviolència com un camí de vida	pag. 8
5. Compromís per a una ciutadania global	pag. 8
6. Compromís per la justícia, els drets humans i la democràcia	pag. 8
V. ORGANITZANT-NOS PER A CANVIAR	pag. 9
1. Construcció d'organitzacions socials no violentes	pag. 9
2. Compromís dels joves	pag. 9
3. Desenvolupament de la formació i del lideratge dels joves	pag. 9
4. Desenvolupament de la formació i del lideratge de les dones	pag. 9
5. Organització comunitària	pag. 9
6. Aprovació de la comunitat	pag. 9
7. Construcció de lideratge comunitari	pag. 10
8. Preparació per a l'acció comunitària	pag. 10
9. Execució de l'acció comunitària	pag. 10
10. Construcció de moviments socials no violents	pag. 10
11. Construcció de solidaritat	pag. 10
12. Diàleg amb els Estats	pag. 10
13. Documentar programes de construcció de sostenibilitat, equitat i pau	pag. 11
VI. MAHATMA GANDHI I JAI JAGAT	pag. 11
VII. REFORMAR L'EDUCACIÓ AMB LA NOVIOLÈNCIA	pag. 12
VIII. REFORMAR L'ECONOMIA AMB LA NOVIOLÈNCIA	pag. 12
IX. REFORMAR LA GOVERNANÇA I LES INSTITUCIONS AMB LA NOVIOLÈNCIA	pag. 13
X. PARTICIPACIÓ DE JAI JAGAT A L'ONU I LES INSTITUCIONS INTERNACIONALS	pag. 14
XI. CONCLUSIÓ	pag. 15

La visió de Jai Jagat es troba al títol mateix d'aquest manifest: “verd” per tal de recuperar una relació equilibrada amb el planeta Terra; i “blanc” per trobar maneres de promoure la pau basada en la justícia. El manifest de Jai Jagat es caracteritza per inspirar una forma d'acció que permeti una interacció millor entre l'acció local i el canvi global.

Jai Jagat va sorgir mitjançant les consideracions aparegudes a trobades i presentacions a diferents indrets i amb gent de tots estils de vida en els darrers quatre anys. Va aparèixer quan vàrem començar a resumir i descriure la feina feta per Ekta Parishad als últims 25 anys a l'Índia, feina d'empoderament de comunitats marginades mitjançant la formació del jovent i l'acció social, feta sempre no violentament. Vam començar a veure que experiments similars i diferents, tots interessants per igual, es celebraven arreu i també tenien un impacte social considerable. Aleshores, va esdevenir evident intentar entrellaçar aquests experiments.

Amb l'acceleració de guerres i conflictes que estan alimentant una pobresa i migració cada vegada major, hi ha una necessitat immediata d'un moviment global que pressioni per la pau internacional. A diferència del moviment pacifista dels anys 80s, avui és necessari combinar la pau entre pobles i nacions i també entre els pobles i el medi ambient i el planeta. Les arrels d'aquest conflicte no es troben només a la fabricació d'armaments, ni en l'increment dels gasos d'efecte hivernacle, són al mode en què consumim i produïm, privilegiem i exclouïm, estimem i odiam. Un canvi global requereix la participació de tothom.

Similarment, aquestes crisis planetàries motiven la gent per adoptar mètodes i estratègies modificats i també per un canvi d'actitud. Mahatma Gandhi és pertinent encara avui per la seva idea de sarvodaya, que comporta impregnar les accions individuals de l'ètica per tal que dugui al “benestar de tothom”.

I. DUES CRISIS PLANETÀRIES: CANVI CLIMÀTIC I VIOLÈNCIA

El Llibre Verd-i-Blanc va sorgir com a resposta a les dues qüestions planetàries que esdevenen una amenaça subsistencial greu per la Humanitat: el canvi climàtic i l'acceleració de guerres i conflictes que ens porten a la migració massiva i la pobresa. El manifest de Jai Jagat es refereix a aquestes crisis de subsistència per tal de reorientar l'acció social que es fa imprescindible. Els éssers humans mai abans no ens havíem enfrontat a una situació d'amenaça de la nostra supervivència i això potser podria ser el motor del canvi.

Les proeses humanes posen en relació l'acció local i el canvi global, però l'acció local recomanada en aquest manifest ha d'integrar la noviolència.

Les pautes de comportament global, sense ser un llistat exhaustiu, són: la tendència actual a centralitzar el poder i convertir-lo en més autoritari; la venda i l'acumulació d'armes, la marginalització de la gent; el model de desenvolupament econòmic basat en l'extracció, en el treball i recursos barats que només porta als conflictes; el desenvolupament d'una cultura política violenta ...

L'economia de la guerra produeix temor, la qual cosa empeny un gran nombre de persones a protegir-se amb material de seguretat, amb un cost per a d'altres, especialment si aquests altres "es troben lluny" o "són una amenaça per la pau". Una part de la població s'empobreix per causa de l'economia bèl·lica i, en conseqüència, la violència creix i comença a corrompre totes les esferes de la vida cívica, tant si són activitats comercials, educatives o polítiques. La gent normal es veu condicionada a acceptar la violència en el seu dia a dia i es normalitza. Gradualment, la violència erosiona les normes comunitàries o democràtiques, i aquells que tenen accés als mitjans violents mantenen una influència desproporcionada.

La gent a qui els manca la seguretat i dignitat bàsiques no es queden quiets. Se senten motivats i resolts i s'integren a diferents organitzacions, tant violentes com noviolentes. L'energia s'equipa i es canalitza, són capaços d'aconseguir guanys significatius, fins i tot en les situacions més aspres. El moviment del Fòrum Social Mundial (World Social Forum) ha estat un esforç important per a fer emergir organitzacions noviolentes on la gent mateixa demostra la seva enorme capacitat per a sobreposar-se a desigualtats aclaparadores.

Jai Jagat és una iniciativa petita per tal que els moviments socials de base noviolenta es trobin. El relacionar lluites i iniciatives locals per a un canvi més global és més efectiu quan es deixen fora de joc les teories del poder dels oposats i dels poders binaris. Aquestes només agreugen la seva cultura política violenta que se suposava que haurien de reduir. Per tant, es necessiten perspectives més holístiques que s'adoptin perquè ofereixin a la gent solucions factibles, que s'identifiquin a la pràctica a nivell de base abans de teoritzar-les, és a dir van "de baix a dalt". Jai Jagat empra aquesta perspectiva en emmarcar el canvi, fent-lo sortir de la cultura de la violència.

II. AFERRANT-NOS A LA SOSTENIBILITAT I EQUITAT PER ACONSEGUIR LA PAU

La globalització ha estat conseqüència dels avenços tecnològics que han abaixat les despeses de comerç i comunicació, però amaga les seves despeses reals ecològiques i socials per mitjà de l'externalització. En aquest escenari, la sostenibilitat i l'equitat han estat deixades de banda.

Per tal d'integrar-les en l'acció local i global, necessitem un objectiu més allà dels avenços materials. Aquest objectiu final hauria de ser una societat en pau, sense estar assetjada pels conflictes que resulten d'uns pocs individus o grups que es beneficien de la majoria. Aquesta és la raó per la qual les qüestions de pau i noviolència han esdevingut important en les opcions socials i econòmiques.

SOSTENIBILITAT

Malgrat el Protocol de Kyoto del 2005 i la seva reforma recent de l'Acord de París del 2015, el Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient (PNUMA) informa que hi ha "proves innegables que el món s'està accelerant per un pendent insostenible" i que s'ha "d'evitar ultrapassar el líndar més enllà del qual podrien esdevenir-se canvis irreversibles abruptes i generalitzats en les funcions de suport de la vida del planeta".

La Cimera de París de 2015 va fer un llarg camí per aconseguir el compromís dels Estats membres per tal de limitar les seves emissions. Tot i que hi ha hagut moltes regressions i cap modificació visible d'estratègies al nivell macro, molts canvis s'estan duent a terme als nivells meso i micro, per part de ciutadans, governs locals i la societat civil.

L'ONU ha intentat més recentment trobar vies de fer present la sostenibilitat dins el desenvolupament internacional, tot negociant els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) del 2015 fins el 2030¹. És essencial que, en l'aplicació dels ODS, les solucions primàriament siguin més socials que d'innovació tecnològica. Sense ciutadans arreu del món que prenguin responsabilitats pel canvi climàtic, serà ben difícil fer les modificacions necessàries.

EQUITAT ECONÒMICA

Una altra qüestió de gran importància que ha sorgit de la globalització és la disminució de l'equitat econòmica en termes de la desigualtat corrent de rendes entre els individus més rics i més pobres.

1. Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS), oficialment coneguts mitjançant l'agenda per "Transformar el nostre món: l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible" són un conjunt d'objectius relacionats amb el futur desenvolupament internacional, creats per les Nacions Unides i promoguts com a Objectius Mundials per al Desenvolupament Sostenible. Substitueixen els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM) que caducaven a final de 2015. Els ODS seran vàlids de 2015 a 2030. Hi ha 17 objectius i 169 fites específiques per a aquests objectius. A diferència dels ODM que van ser elaborats per un grup d'experts a porta tancada, els ODS són el resultat del procés de negociació que va involucrar 193 estats i la participació sense precedents de la societat civil amb una representació àmplia dels punts de vista de les diverses parts interessades, ONGs, empreses, etc. Mentre que els ODM es van centrar principalment en l'agenda social, els ODS són d'àmpli abast i s'hi abordaran de manera interconnectada els elements del desenvolupament sostenible: el creixement econòmic, la inclusió social i la protecció del medi ambient. Per altra banda, mentre que els ODM estaven adreçats als països en desenvolupament, els ODS s'adrecen a tots els països.

L'automatització ha passat a controlar la producció massiva. Un article del Banc Mundial de juliol de 2017 deia que "l'automatització amenaça el 69% de les feines a l'Índia i el 77% a la Xina". La tecnologia podria distorsionar bàsicament les vies econòmiques tradicionals dels països en vies de desenvolupament. L'automatització ajuda les corporacions a produir més, però la qüestió és: qui ho podrà comprar?

Al sector privat, els beneficis es reinverteixen en l'expansió del propi negoci, la qual cosa, es diu, beneficia tota la societat en termes de llocs de feina i consum de masses. Per aquesta raó, els governs atorguen voluntàriament subsidis i altres suports als grans negocis, especialment a les empreses multinacionals. Tot això actualment és altament discutible.

Paral·lelament s'ha detectat una sèrie de factors que convergeixen a les economies ordenades: manca d'inversions a les zones rurals, manca de distribució de riquesa, els governs han passat de ser reguladors a competidors per aconseguir inversions de companyies multinacionals sense tenir en compte l'equitat dels salaris, l'extracció de recursos, el respecte pels valors democràtics de cada estat, etc.

Hem de destacar: el mot *buen vivir* és central a moltes comunitats indígenes de l'Amèrica Llatina per a definir processos de presa de decisions que incloguin tots els membres de la comunitat que visquin en harmonia uns amb els altres i amb la natura; el mot *sarvodaya*, un mode gandhià de construcció de la societat, basat en el "benestar de tothom" que ha estat intentat i provat; i la noció de *common goods*, per al desenvolupament dels quals la so-

cietat civil ha estat treballant amb les comunitats. Malgrat tot, es necessita dissenyar una estratègia a nivell internacional per tal d'assegurar una més gran participació de les poblacions afectades.

TREBALLAR PER LA PAU MITJANÇANT LA NOVIOLÈNCIA

Aconseguir la pau no només significa assolir avenços materials com a objectiu social, sinó també revisar un tipus diferent d'economia basada en iniciatives locals que portin les societats a la pau. La integració de la noviolència i el desenvolupament estimula un sentit d'unicitat i no de separació.

Això demana integrar la noviolència i la pau en tots els aspectes del nostre desenvolupament. Com Gandhi va dir: "els mitjans podrien semblar-se a una llavor i la finalitat a un arbre; ens trobem davant la mateixa connexió inviolable entre els mitjans i la fi, tal com existeix entre la llavor i l'arbre". O el que és el mateix, no n'hi ha prou amb la sostenibilitat per sí sola, ni amb l'equitat només. El tercer element de la noviolència ha d'estar reflectida en la manera com organitzem la societat. La noviolència amb la finalitat de la pau, pot fer que la pau esdevingui una realitat.

III. JAI JAGAT: VISIÓ I VALORS – NOVIOLÈNCIA

El conjunt d'accions planificades per a la campanya Jai Jagat es centren en una triple estratègia: (i) una sèrie de marxes noviolentes (caminades) des de diferents països que culminaran a Ginebra el setembre de 2020; (ii) una interacció entre joves i en diàleg amb els organismes de l'ONU treballant per a aconseguir un canvi genuí a través de la correcta aplicació dels ODS i (iii) un fòrum de vuit dies a Ginebra del 25 de Setembre al 3 d'Octubre de 2020 sobre iniciatives locals, on els assistents puguin compartir alternatives i bones pràctiques per promoure les seves accions locals per a un canvi global.

La paraula *ahimsa* (noviolència) connota un tipus de noviolència que és holística i unitària.

La visió de Jai Jagat es basa en *ahimsa* que guia i motiva l'acció humana. Es demana als moviments socials que reunixin la gent per pressionar valentment les agendes del canvi en benefici dels més febles de la societat i, alhora, se'ls demana que, sense provocar els titulars del poder, s'esforcin per prioritzar l'oposició tant com sigui possible. Els moviments socials noviolents estan oberts al diàleg sempre i on sigui possible. Si només hi ha demanda, però no hi ha diàleg, aleshores la lluita noviolenta és justificada.

La pràctica de la noviolència no és només per assolir un canvi extern; també és un mode de vida, i per això, qualsevol ha de superar contínuament la seva pròpia violència interna. Quan Gandhi emprava el mot *satyagraha* (traduïda com a "veritable força") era per trobar el poder interior per a superar els obstacles i dur a la pràctica el canvi exterior. La presa personal de responsabilitats en afers socials és la pedra angular de la visió de Gandhi sobre l'*ahimsa*, la qual es basa en els valors socials que ajudaran la gent a mantenir llur resolució col·lectiva en tractar els reptes del present.

En relació amb l'educació, una perspectiva noviolenta s'expressa a través de l'aprenentatge experiencial en el qual la innovació social i individual esdevé el resultat d'aquest aprenentatge i en el qual els valors socials s'infonen en el propi procés d'aprenentatge i fan que els estudiants es converteixin en veritables ciutadans.

Ens referim a una economia noviolenta a aquella que proveeix les necessitats bàsiques (i les oportunitats de subsistència són accessibles per al grup més nombrós) i fa sostenible la producció local, especialment en assegurar la regeneració de recursos i que la base de la seva producció es mantingui per a la supervivència humana.

Una governança és noviolenta quan tota la societat té com a objectiu la pau. Un índex d'aquesta governança és

si un govern ha creat un Departament de Pau, més enllà del més comú Departament de Defensa. El construir una societat basada en la pau comporta introduir transversalment la noviolència en tots els departaments, institucions i polítiques governamentals.

Ahimsa ens permet la possibilitat de replantejar-nos els termes binaris i d'apreciar la interrelacionalitat (tant amb la natura com amb els altres). Mitjançant "l'autoreflexió", *ahimsa* permet la gent a "autocorregir-se", prendre acció "autoresponsable" i, possiblement, una nova via d'acció. La noviolència com a ètica significa esdevenir conscient del paper d'un/a en ferir els altres, per exemple en explotar el treball dels altres en benefici propi. L'acció "autocorrectiva" pot voler dir limitar els desitjos d'un/a en bé de mantenir l'harmonia social, un gir d'actitud cap a un major compartir i tenir cura.

A situacions en les quals ens enfrontem amb una actitud dominadora d'altri (tot emprant el seu poder "per sobre de"), sigui a la família, entre col·legues de la feina, al veïnat, amics o companys, l'acció correctiva pot comportar un comportament no-reactiu, al qual s'ha d'acompanyar amb trobar espais de creixement personal, tot pressionant pel canvi estratègicament en moments de menor resistència.

La visió d'una societat noviolenta inspira la gent des de fronteres estretes a sentir el planeta com una família. Si cada cop més gent de tot el planeta desenvolupa una ferma fe en la noviolència, les qüestions més urgents podran ser resoltes de forma pacífica i justa. Fins i tot, si decisions formals han de ser negociades al nivell institucional, la mobilització social de la societat civil pot influir-les i ajudar a assegurar que canvis sobtats en la presa de decisions s'implimentin amb un esperit correcte i amb la urgència necessària.

Per tal de què el sistema es pugui justificar, la societat civil necessita pressionar vers una forma de desenvolupament que promogui la felicitat i el benestar de tothom, més que la riquesa per a uns pocs. És un mode de

desenvolupament que col·loca al centre els pobres i els marginats. Incontestablement, la centralitat de la participació dels pobres és essencial tant per a donar forma al nou paradigma de desenvolupament, com també per fer-lo una realitat. Tanmateix, tampoc no s'ha d'excloure els elits, pels quals hi ha oportunitats de co-identificar temes, co-definir, co-decidir i co-aplicar polítiques i l'absència dels quals pot minar tot el procés. Una protecció duradora del planeta requereix un desenvolupament participatiu en el qual tothom hi sigui inclòs.

IV. MANTENIR UN COMPROMÍS PER AL CANVI: CANVIAR EL SISTEMA DE VALORS

L'única forma de què els temes planetaris dels quals parlem puguin ser abordats és si la gent sosté els seus propis compromisos pel canvi, tant en la seva relació amb la terra com amb els altres. El canvi interior ve primer i és el principal, però per tal de què aquest canvi succeeixi, ha de ser pròpiament volgut i amb un compromís positiu per a la realització de la pau com a objectiu social ("Sigues el canvi que vols veure al món"). L'autonomia d'una persona no pot ser nociva per als altres.

Qualsevol transformació pot ser expansiva, especialment quan una persona la connecta amb una acció que s'adreci a canviar una situació social injusta. Això ens porta a un creixement personal enorme. Mitjançant els actes expansius, el canvi personal permet assumir el poder del canvi extern respecte la protecció de totes formes de vida, de la terra i del seu paper nodridor.

Els següents sis compromisos es centren en canviar el sistema de valors, i si s'observen en relació d'un amb els altres, poden contribuir a crear una base social que ajudarà a provocar i sostenir el suport públic per a canvis necessaris i urgents per a resoldre diversos problemes de supervivència peremptòria. Alhora, aquests sistemes de valors ajudaran a reduir tremendament i de modes molt

creatus l'aflicció a la vida quotidiana de milions i milions de persones; i aquest èxit proporcionarà la base per sostenir aquests sistemes de valors.

1. Compromís per a un canvi personal

Comporta la pràctica diària de controlar l'agressió interna i de reemplaçar els judicis negatius per positius, quan sigui possible; de ser obert i transparent fins on sigui possible; de tenir confiança per fer front a l'adversitat; de ser capaç d'autocorregir-se el comportament; de permetre el domini de respostes no-reactives; d'aprendre a no dominar els altres; d'assegurar-se que les actuacions d'un/a no siguin nocives pels altres; de lluitar contra la violència, especialment si hi ha relacions de poder asimètriques; d'adaptar-se a una visió més ample de pau i justícia.

2. Compromís per a protegir la funció nodridora de la Terra

El paper nodridor de la Terra no pot ser garantit i ha de ser mantingut i protegit per part dels éssers humans. La Terra no és només per als éssers humans, sinó per a totes les formes de vida al planeta. Els éssers humans haurien de trobar una manera de desenvolupar-se per tal que totes les formes de vida poguessin mantenir la seva capacitat regeneradora. Durant les darreres dècades, la gent ha demostrat una capacitat sense precedents de fracturar i destruir les condicions en les quals es fonamenta la nostra supervivència. Això és encara més destructiu per a les generacions futures. Per tant, es necessita un compromís per a protegir la Terra i el seu paper nodridor avui més que mai.

3. Compromís per a una acció social no violenta

La pràctica de l'acció social no violenta no és només per establir el canvi exterior, també és per continuament superar la pròpia violència més interior d'un/a mateix/a. L'ús de *satyagraha* per Gandhi (traduït com "veritable força") per trobar el poder interior per superar obstacles i per dur a terme el canvi exterior es referenciava alhora en el conflicte propi i en el major conflicte social, tot demostrant-se una interrelació.

El compromís de l'acció social no violenta es centra en reunir gent per pressionar les agendes del canvi, de forma valenta, en favor dels sectors més febles de la població. Simultàniament, no s'han de fer cap d'aquests esforços per provocar els poderosos, sinó per prioritzar l'oposició tant com sigui possible. S'ha d'estar obert al diàleg quan sigui possible, i si no l'és, passar a la lluita no-violenta.

4. Compromís per a la noviolència com un camí de vida

Aquest compromís ens demana ser intencionalment noviolents en pensament, paraula i acte. Paraules i accions comencen en el pensament, i per tant necessitem desenvolupar la disciplina d'examinar els nostres pensaments abans de parlar. Parlar noviolentament ens demana escoltar i respectar els altres, fins i tot si llurs visions són diferents o crítiques a les nostres. La gent amb diferent perspectives sobre la mateixa realitat són més noviolents quan aprecien les diferències dels altres.

5. Compromís per a una ciutadania global

La ciutadania global significa enllaçar accions locals amb una consciència de les qüestions a les que s'enfronten els pobles del món. En el nou món cada cop més integrat, cadascú/na de nosaltres té una responsabilitat d'abordar les crisis globals i treballar conjuntament per tal de portar una major sostenibilitat, equitat i pau en les nostres relacions amb la Terra i els altres éssers humans. La ciutadania global vol dir fer les institucions globals responsables davant la gent.

6. Compromís per la justícia, els drets humans i la democràcia

Sense justícia, la pau probablement no es mantindrà. Justícia vol dir que els greuges i els drets humans de la gent es tenen en compte. Allà on la gent s'ha vist despullada de la seva dignitat o se'ls ha arrebatat l'accés als mitjans de vida, hi haurà obligatòriament un conflicte. L'única forma d'oposar-s'hi és escoltant i abordant els greuges i drets humans de la gent. Paral·lelament, un

compromís de reforma de les institucions democràtiques per fer-les més participatives també és necessari per tractar més responsablement amb els grans problemes del planeta.

V. ORGANITZANT-NOS PER A CANVIAR

1. Construcció d'organitzacions socials no violentes

Poden ser grups, moviments, xarxes o accions. Els grups de base que estan centrats en innovació social i accés als mitjans de vida, com les moltes iniciatives de generació de rendes per a les pròpies dones, han produït un impacte molt important a les economies locals a les darreres dues dècades.

Tant si són grups, moviments, xarxes o accions, el lligam amb les organitzacions de base bé es pot realitzar per mitjà del compromís de joves i dones i de llur formació en lideratge. El compromís comunitari, el lideratge comunitari i les accions centrades en la comunitat són els maons per a qualsevol canvi-de-baix-a-dalt. Els moviments socials noviolents són especialment importants quan hi ha una asimetria de poder. Igualment, el diàleg que acompanya la lluita no violenta és una via per avançar cap a un canvi polític més ampli.

2. Compromís dels joves

Per les noies i nois joves, la formació no-formal els ajuda a trobar el seu poder interior per fer front a la injustícia que veuen. Poques vegades s'aconsegueix als currículums formals de les escoles i instituts, perquè l'educació formal està enfocada vers l'empleabilitat i l'adhesió a un *status quo* que no intenta tractar amb problemes estructurals profunds. L'exposició dels i les joves als reptes de la marginalització i la pobresa, d'una banda, i del canvi climàtic, de l'altra, és la base per al seu aprenentatge experiencial.

En el procés, aprenen que molts de les seves comunitats estan, sense saber-ho, perpetuant la pobresa i la desigualtat. Han de deixar de defensar el corrent majoritari

social i han de preocupar-se amb els marginats per a un procés de canvi que no sigui nociu per ningú i en beneficiï uns altres. Quan els joves es reuneixen per entendre les connexions locals-globals, les quals es converteixen en les bases d'una actuació diferent, tot això canvia la cultura política.

3. Desenvolupament de la formació i del lideratge dels joves

La formació i el lideratge dels i les joves és important per organitzar-se per al canvi. Els joves han de ser formats, tant mitjançant l'educació formal com la no formal, per tal d'entendre les necessitats de la societat a gran escala i per tal de promoure els lideratges de base i el desenvolupament de-baix-cap-a-dalt.

4. Desenvolupament de la formació i del lideratge de les dones

La formació i el lideratge de les dones és una de les pautes importants del canvi social. La proliferació de grups d'autoajuda de dones a molts països de tot el món són un testimoni del paper del lideratge de les dones en el desenvolupament. Les dones generalment han tingut menys mobilitat, però quan les oportunitats es despleguen per a elles i les seves famílies, es posen en marxa. Elles també es troben més còmodes als grups.

5. Organització comunitària

L'organització comunitària entre les comunitats marginades significa facilitar una major acció comunitària. Juntament amb les anàlisis dels problemes socioeconòmics, també hi ha d'haver una formació en la noviolència, per tal que la gent sigui capaç de sostenir la seva lluita i d'encoratjar els diferents agents a dialogar, en relacions de poder asimètriques.

6. Aprovació de la comunitat

Tant si els activistes són sistèmics o antisistema, la comunitat (grup) sota la qual emprendran qualsevol tipus de tasca els ha d'acceptar. Poden emprar diferent tipus d'intervencions per guanyar-se la confiança de la gent

local, com programes de salut, establiment de grups de joves, d'organitzacions de dones, etc.

7. Construcció de lideratge comunitari

L'objectiu del lideratge comunitari és treballar en una mena de construcció de capacitats que empoderin la gent local a prendre lideratge. Els joves els poden oferir l'ajut necessari quan sigui adient. Els líders de la comunitat necessiten una bona comprensió de com organitzar-se per a ser capaços de convertir "el meu problema" en "el nostre problema", de construir la solidaritat i les respostes no violentes al conflicte i estar preparats d'enfrontar-se a les conseqüències de la seva pròpia acció.

8. Preparació per a l'acció comunitària

És important organitzar la comunitat per tal d'abordar els seus problemes, siguin petits o grans, i per adonar-se de la seva pròpia capacitat. Empoderar la comunitat comporta moltes passes d'acord amb les situacions. Generalment, aquest empoderament està relacionat amb (1) la motivació per realitzar una acció, (2) fins on la gent resistirà, (3) la preparació per a dur a terme l'acció i (4) l'adonar-se que, si la gent treballa conjuntament, es pot assolir el canvi. Això també ajuda la gent a entendre que ells poden ajudar a les lluites d'un altre grup.

9. Execució de l'acció comunitària

Aquesta fase és per canviar les condicions de vida en les quals la gent es troba, tot sabent que els canvis s'han de fer no només des de fora, sinó també des de dins. Divereses passes han de ser formulades curosament i han de ser enteses en el procés d'organització d'una lluita, diàleg i treball constructiu.

10. Construcció de moviments socials no violents

La catalització de petites accions en grans campanyes demana solidaritat i construcció d'aliances. Les marxades a peu són un mètode de relacionar grups. Les accions no violentes dutes a terme a gran escala estan farcides de diferents accions de solidaritat. Una de les formes principals de construir solidaritat és fer venir els altres per

interaccionar-hi. Així, la gent de dins de l'acció guanya un sentit de legitimitat per mitjà de la gent de fora que els observen.

Les grans accions es construeixen en el temps, començant amb l'acció local i movent-se cap a fora per envoltar formes més grans d'acció. En aquest procés, la gent de base aprenen a dur a terme aquestes grans accions amb facilitat i de manera que es mantenen com a líders de l'acció.

La potencialitat de col·lisió amb les autoritats estatals creix quan l'acció s'escampa més i aquí és on la formació en respostes no violentes esdevé crítica. El manteniment de la disciplina i el no permetre petits incidents que facin descarrillar l'acció social requereix una mirada de llarg abast del que l'acció intenta aconseguir.

La preparació de l'acció és crucial. En cas de llargues marxades a peu, el principal és la preparació de la ruta, la informació a la gent dels llocs i aconseguir la seva participació. També és important fer saber als mitjans de comunicació, als líders polítics i als funcionaris sobre les injustícies que s'estan denunciant, amb el sobreentès tàcit que és vàlida tota denúncia sobre una injustícia.

El ser fidedigne també és important i ha de perdurar en les declaracions públiques fetes pel/la líder. És necessari mantenir-se fidedigne a la no violència de l'acció i alhora tenir la flexibilitat de modificar els plans quan sigui escaient.

11. Construcció de solidaritat

Un dels ressorts del canvi és comprometre tanta gent com sigui possible en totes les accions. Sovint l'èxit del canvi social, en especial el canvi social a gran escala, és la mesura amb la qual la solidaritat es construeix entre un gran nombre de gent que dona suport a una acció.

12. Diàleg amb els Estats

Guanyar acceptació política és clau per avançar en una

lluita col·lectiva; és essencial que els mitjans i l'acció es preservin no violents. Sovint es refereix a aquest fenomen com el procés "lluita-diàleg".

Alhora, la lluita sense el diàleg porta al govern sense cap canal d'acció. Tot diàleg en una acció no violenta ha d'emarkar-se en un context polític que no comprometi el principi de poder que resideix a la base.

El diàleg requereix una certa capacitat d'interactuar amb els funcionaris, el públic, els mitjans de comunicació i els representants polítics. Això inclou enllaçar greuges en diversos processos polítics i reclamar els drets en nom dels qui es representa.

13. Documentar programes de construcció de sostenibilitat, equitat i pau

Els programes de construcció són activitats a nivell local efectuades per grups diversos per aconseguir la sostenibilitat, l'equitat i la pau. El repte és documentar-los per tal que la gent pugui connectar-se a un catàleg d'innovacions. Diferents organitzacions ho han fet, una de les quals és Vikalp Sangam, una organització índia que ha recollit molts casos i històries humanes.

VI. MAHATMA GANDHI I JAI JAGAT

Jai Jagat obté la seva inspiració de Gandhi i dels diversos moviments que varen continuar després de la seva mort. Vinoba Bhave, un deixeble de Gandhi, va facilitar el nom "Jai Jagat" (una salutació a tots els pobles), referint-se que totes les persones eren ciutadans globals (en el sentit de ser una part d'una família universal) i des de cada ubicació particular tenen la capacitat de veure el conjunt de la humanitat.

Gandhi va establir tres conceptes de no violència que són centrals a Jai Jagat: *satyagraha* (combat interior/exterior contra la violència); *swaraj* (l'organització dels afers propis, personalment o en societat); i *sarvodaya* (un sentit de responsabilitat d'ésser una part individual d'un tot més

gran). El que és interessant d'aquests tres conceptes és que es refereixen igualment al jo individual i a la col·lectivitat com un tot, la qual cosa vol dir que sense gent capaç de viure com individus autònoms en comunitats de diferents tipus, seria difícil d'aconseguir la pau.

El moviment *sarvodaya* va esdevenir una veritable mobilització social i el seu treball durant més d'una generació va mostrar que la governança de baix-a-dalt és possible, especialment si els líders es converteixen en treballadors i són propers a la gent. Aquest moviment fou part de la creació d'una fàbrica de democràcia, tal com la coneixem avui i també de la sembra de llavors de no violència a moltes institucions i organitzacions socials. Va mantenir que una societat civil forta podia fer responsable l'Estat, tot minimitzant la violència.

La no violència a les institucions també va ser el resultat del concepte de *swaraj*. Gandhi contemplà que hi havia una manera d'organitzar la societat, incloent-hi el major nombre de persones com fos possible, el qual es basava en un sentit d'autonomia i de prendre responsabilitat d'un i dels altres, diferent de l'individualisme o l'anarquia. Ell va posar l'èmfasi a les autoregulacions local, la producció local de béns i la construcció social des de la cultura local de manera no violenta que no fes mal als altres. Això significava que tota localitat era una part integral d'una societat major de diferents localitats, per a les quals es feia necessari un govern.

A més de ser una visió de com organitzar una societat, *swaraj* fou una manera de reformar institucions per a respondre millor a les necessitats de la gent de base.

Gandhi era conscient de la resistència a les seves idees perquè trencaven amb l'*status quo*. Ell va emprar el mètode de *satyagraha* durant el moviment d'Independència de l'Índia. Està centrat en una convicció interna de què si la lluita fos justa, aleshores la gent estaria disposada a assumir les conseqüències. El manteniment d'aquesta convicció demana poder intern.

Tot i que el mètode gandhià de *satyagraha* fou usat en molts combats noviolents per la llibertat a diferents llocs del món, és un acte de renúncia. Mentre és una via per a fer una crida a la consciència moral dels qui són diana de la lluita, independentment del resultat, el combat actual en sí mateix és el centre principal. Gandhi creia fermament que les accions noviolentes eren un camí per aconseguir l'alliberament individual (*moksha*).

Aquests tres conceptes constituïen la cultura política associada amb Gandhi i es combina amb un marc de valors. Gandhi creia que és possible assolir una acceptació universal de valors comuns.

VII. REFORMAR L'EDUCACIÓ AMB LA NOVIOLÈNCIA

Si la noviolència ha d'esdevenir part de la formació dels nens/es ("semblant llavors de pau"), la noviolència ha d'estar integrada a l'educació primària, tant en relació al procés d'aprenentatge i al contingut de la matèria objecte de l'ensenyament. Aquest aprenentatge en l'educació secundària requereix un catàleg de solucions actives de problemes. L'aprenentatge del servei, tal com s'ha trobat a moltes escoles i instituts, i altres programes de base comunitària faciliten l'entorn en què l'estudiant pot assolir la formació.

Hi ha moltes tècniques de resolució de conflictes. Per exemple, la "comunicació noviolenta" en la qual hom aparta una postura estreta d'un conflicte interpersonal per establir un interès comú més ampli. La comunicació noviolenta tracta de minimitzar el conflicte, en comptes d'expandir-lo, per exemple, ajudar la gent per evitar la tendència a exagerar les diferències i guanyar una imatge pròpia positiva. Les tècniques de mediació i d'arbitratge, emprant una tercera part amb formació, també són habituals, tot i que són útils només després de què totes dues parts en el conflicte hagin fet l'opció de prendre les passes necessàries per fer un canvi.

VIII. REFORMAR L'ECONOMIA AMB LA NOVIOLÈNCIA

La visió econòmica de Gandhi es basava en la redistribució de la riquesa, no en termes d'incrementar la prosperitat material, sinó la dignitat humana. Els tres aspectes del seu pensament econòmic eren: (i) simplificació de les necessitats o autolimitació dels desitjos; (ii) una vida centrada en la llar, orientada a l'artesania, descentralitzada, que fos respectuosa amb el medi ambient natural, en comptes dels modes de producció centralitzat, industrial i mecànic; (iii) primàcia i custòdia de l'ètica i l'espiritualitat sobre l'economia.

S'ha de distingir les economies alternatives que van apareixent al costat de l'economia a gran escala. A les primeres, hi ha un èmfasi en les relacions, i a la segona, en les necessitats humanes individuals.

Quan es canvia el paradigma de desenvolupament, els elements han d'incloure: (a) assolir les necessitats humanes, mitjançant treball autònom o empreses socials; (b) crear xarxes comercials locals que suplementin l'ús i producció de recursos locals; i (c) introduir l'ètica en els processos de decisió econòmica. Tot això no exclou producció a gran escala, però dóna primàcia a les capacitats de la gent de treballar a la seva pròpia economia, reduint les dependències en grans estructures exteriors.

Alguns dels moviments i iniciatives contemporànies que reflecteixen pràctiques econòmiques alternatives són:

Decreixement és un moviment que treballa en la simplificació de les necessitats i es basa en economia ecològica que manté que el sobreconsum es l'arrel de la crisi ambiental i de les desigualtats socials. L'objectiu del moviment és l'increment de la felicitat a través de pràctiques no consumistes com paràmetres de compartir la feina, viure amb una menor petjada ecològica, concedir més temps a activitats no consumistes com construcció comunitària, protegir recursos ecològics que disminueixin i

dedicar més temps a aquelles activitats que tenen a veure amb la cultura i les relacions familiars.

Iniciatives de Ciutats en Transició són l'aplicació de projectes comunitaris de base com a mitjà per a una autosuficiència creixent i una reducció dels efectes potencials d'una economia global basada en combustibles fòssils. Tot i que inicialment era un projecte acadèmic a un institut de Kinsale (Regne Unit), va ser reprès a la ciutat de Totnes el 2006. Totnes era de camí per esdevenir una ciutat de províncies en ruïnes, abans de ser recuperada per la comunitat. Les iniciatives de transició es varen escampar a altres comunitats locals, seguint el model, al Regne Unit, Irlanda, Canadà, Austràlia, els Estats Units, Itàlia i Xile. Avui en dia hi ha 1130 iniciatives registrades en 43 països.

L'Economia Social i Solidària està basada en la producció i venda de béns i serveis per part d'un ampli catàleg d'organitzacions i empreses. L'experiment de Nicaragua, per exemple, va reunir dones per desenvolupar els seus actius. UNRIS, un organisme de l'ONU, va desenvolupar la idea encara més. Aquestes unitats econòmiques inclouen cooperatives i altres formes d'empreses socials, com grups d'autoajuda, organitzacions de base comunitària i associacions d'economia informal, grups de treballadors, ONGs proveïdores de serveis, paradigmes alternatius de finances i monedes. A la majoria, els seus objectius són la sostenibilitat i l'equitat i estan guiats "pels principis i pràctiques de cooperació, solidaritat, ètica i autoregulació democràtica".

Comunitats Hundred Mile van desenvolupar-se a l'Índia, inicialment a partir de l'experiència de l'organització de dones a Gujarat. La manca de recursos locals per fer front a les necessitats humanes bàsiques com alimentació, habitatge, vestit, salut, educació i finançament .. no podia contenir la pobresa i la migració. La idea de les Comunitats Hundred Miles era buscar la correspondència entre les necessitats locals amb els recursos generats localment amb l'objectiu de beneficiar l'economia, els recursos i la comunitat locals. Les comunitats han de poder accedir als seus recursos dins d'un radi de cent milles.

IX. REFORMAR LA GOVERNANÇA I LES INSTITUCIONS AMB LA NOVIOLÈNCIA

De la mateixa forma que la via gandhiana de construcció de la societat basada en el "benestar de tothom" ha estat intentada i testada, hi ha altres experiments a diferents zones del món. *Buen vivir*, un concepte de presa de decisió que inclou tots els membres de la comunitat i de la natura, és central a moltes comunitats indígenes. Arrelada a la cosmologia dels pobles quítxua dels Andes, és un mode d'organització de la societat. Està centrada en la comunitat, és regenerativa ecològicament i curosa amb la cultura local. Forma part de la constitució equatoriana que diu: "Nosaltres per la present decidim construir una nova forma de coexistència pública, en diversitat i en harmonia amb la natura, per assolir la bona manera de viure".

Ubuntu és un concepte tradicional Nguni Bantú de compartir entre els membres d'una societat. Simbolitza la humanitat i obertura de cor i és un mode de tractar amb el conflicte a través del perdó. A *Llarga Marxa per la Llibertat* Mandela escrigué: "Quan vaig traspasar la porta cap a la meua llibertat, sabia que si no deixava enrere tota la meua angoixa, odi i amargor, encara estaria a la presó".

L'aspiració de reformar les estructures de governança per fer-les més afins a la noviolència requereix un desenvolupament de tipus participatiu. Alguns governs han treballat en estructures de governança descentralitzades, però pocs han aconseguit una forma de governança de-baix-a-dalt. Suïssa és ben coneguda pel concepte de democràcia directa, per la qual moltes funcions estatals tenen lloc a nivell cantonal.

Costa Rica, Geòrgia i Nepal tenen Ministeris de Pau, mostrant llur compromís amb la governança i amb la pau. La construcció d'una societat basada en la pau vol dir veure com la noviolència pot ser incorporada a tots els ministeris, institucions i polítiques governamentals.

També hi ha alguns exemples de la presa no violenta del poder. En el cas d'Armènia, el març de 2018, el partit de Nicol Pashiyán va poder arribar al poder després d'alguns anys de marxés no violentes al país. Això mostra les immenses possibilitats d'incloure la no violència en tots els àmbits de la vida.

La societat civil juga un paper important en la negociació de convencions i declaracions, així com monitoritzar l'aplicació dels acords. Té una posició prevalent en connectar els diferents pobles i comunitats i en ser portaveu de les opinions i innovacions locals al nivell internacional, tenint en compte els drets humans, la justícia i la pau. L'afebliment de la societat civil a molts països durant les darreres dècades ha estat una pèrdua per la presa de decisió política internacional i per l'aplicació de polítiques i programes. Jai Jagat ofereix una oportunitat per revigorejar l'acció de la societat civil en relació als Objectius de Desenvolupament Sostenible.

X. PARTICIPACIÓ DE JAI JAGAT A L'ONU I LES INSTITUCIONS INTERNACIONALS

Els quatre pilars de defensa que s'estan integrant a la campanya Jai Jagat per abordar els Objectius de Desenvolupament Sostenible són:

Eradicació de la pobresa, tota necessitat humana bàsica individual ha de ser acomplerta. Comporta un canvi d'actitud pel qual no s'ha de confondre les necessitats essencials amb les peticions infinites. En paraules de Gandhi: "Hi ha suficient per les necessitats de tots, però no n'hi ha prou per la cobdícia de qualsevol".

Eliminació de la Discriminació Social, que demana respecte pels drets humans en relació a la raça, casta, gènere, religió o criteris ètnics. Ha de ser acomplerta dins d'un marc de pau i justícia, tal com exhorta l'ONU. Quan la gent es compromet a la pau i la no violència

com a camí de vida, la cooperació reemplaça la competitivitat dominant i el mode de pensar s'adhereix als drets humans.

Reversió de la destrucció ecològica i la crisi climàtica: aquest tercer pilar demana un canvi en els modes de producció i consum. Existeix el mite de que la degradació mediambiental és un preu temporal que s'ha de pagar pel creixement econòmic i s'al·lega que, quan s'aconsegueixin nivells més alts de riquesa, es podran finançar mesures mediambientals per reduir els danys ecològics. En absència de valors socials com a base del suport i acció públiques, serà improbable que qualsevol innovació tecnològica i compromís financer, no importa el ben intencionat i fins i tot essencial que sigui, tingui èxit en crear i sostenir canvis. El compromís basat en els valors socials de limitar el consum a les necessitats mínimes protegeix tota forma de vida, incloent-hi la Terra i la seva capacitat regeneradora.

Acabar amb el conflicte: es conjectura que avui, el conflicte en forma de guerra és menor del que ha estat en altres períodes de la història humana. El que es negligeix en aquesta argumentació és el conflicte que ha subsumit profundament una gran quantitat de l'activitat humana en general: l'actual cursa i acumulació d'armes. Encara més difícil de discernir és la violència indirecta que és causada per la por, la inseguretat i manca d'esperança. La violència indirecta, sovint resultat de la pobresa, pot esdevenir el factor de cultiu de la violència directa. La gent s'està acostumant tant a la violència que l'adhesió a extremismes violents és una preocupació constant. La manera de fer revertir aquesta situació és mitjançant un compromís per construir una societat no violenta.

Així que el repte és aconseguir un marc de pau i justícia en relació als Objectius de Desenvolupament Sostenible. Aquest manifest ha assenyalat alguns reptes i oportunitats d'aplicació possibles.

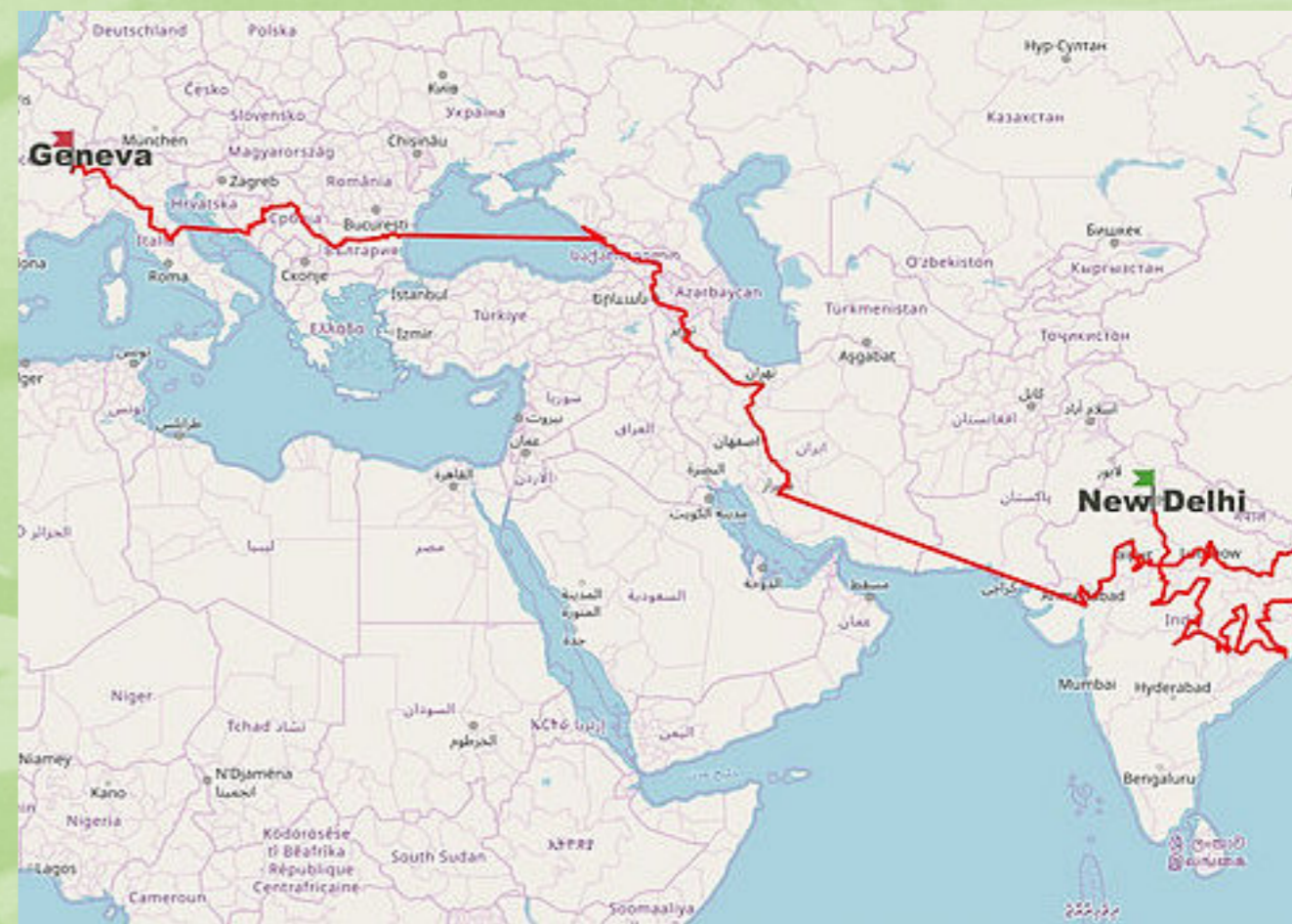
XI. CONCLUSIÓ

El Manifest Jai Jagat és una declaració de la nostra visió, la qual no pot ser deixada de banda per les crisis que fem front avui en dia. Aquesta visió es centra en l'avenç real dels pobles del món i la protecció del nostre planet fràgil;

es necessita que la no violència sigui incrustada internacionalment en les esferes socials, econòmiques i polítiques.

Esperem que moltes persones trobin ressonàncies en aquesta visió a l'hora d'abordar els problemes del canvi climàtic i dels conflictes socials.

RECORREGUT DE LES MARXES A PEU CAP A GINEBRA

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Ekta Mahila Manch

Ekta Europe